

Hans Conrad Koefoed: Paa mit Partis Vegne anbefaler jeg Lovforslaget til Vedtagelse.

Fibiger: Ogsaa vi kan anbefale Lovforslaget.

Bertel Dahlgaard: Jeg maa meget beklage, at man atter i Aar foreslaar at udsætte Revisionen af Loven om Grundstigningsskyld. Naar jeg maa beklage det saa meget, er det, fordi det her ikke blot drejer sig om en eventuel Udsættelse af denne Lovgivning, men tillige i høj Grad om mulige tekniske Ændringer, der er overordentlig tiltrængte. Alle ved, at det ved Ejendomsomrættninger i stort Omfang er lykkedes Sælgerne at vælte Grundstigningsskylden over paa Køberne, og derigennem er denne Lov kommet til at virke helt stik imod sin Hensigt og mod de økonomiske Formaal, Loven har haft.

Jeg kan ikke undlade at sige, at det forekommer mig uforvarligt af Finansministeriet at lade Aar efter Aar gaa med Beholdelse af disse Fejl i den gældende Lovgivning og saa hvert Aar hen mod Rigsdagssamlingens Slutning at fremsætte et Forslag om ny Udsættelse; tilsyneladende er det stadig med den samme Begrundelse: at Skattekommissionen endnu ikke er færdig med Behandlingen af dette Spørgsmaal. Saa vidt mig bekendt har Skattekommissionen praktisk talt overhovedet ikke beskæftiget sig med det Spørgsmaal endnu; maaske har man haft en foreløbig Drøftelse i et Møde, men en Behandling af Spørgsmaalet er jo overhovedet ikke foretaget i Kommissionen. Jeg synes derfor det vil være meget svært for Folketinget at tage Medansvaret for Opretholdelsen af denne Tilstand, og jeg maa i hvert Tilfælde finde det rigtigt, at der i et Udvalg bliver Lejlighed til at drøfte med Finansministeren, om det ikke er muligt at foretage en foreløbig Ændring med Henblik paa de Fejl, der klæber ved den nuværende Ordning, eller at vi i det kommende Udvalg dog kan faa klar Besked om, hvad der er Finansministeriets Hensigt paa dette Omraade.

Norlev: Mit Parti beklager ligesom det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard, at man har ment det rigtigt atter i Aar at udsætte Revisionen af denne Lov. Vi finder nemlig denne Revision meget paakrævet for ikke at sige absolut nødvendig, og vi finder ikke Motiveringen for Udsættelsen fyldestgørende.

Denne Revision er meget paakrævet,

fordi den nye Ansættelse af Jordværdien ifølge en Kronik i „Social-Demokraten“ af 5. April viser en Stigning paa næsten 1 200 Mill. Kr., og det vil sige, at Renten af disse samfundsskabte Værdier er 50 Mill. Kr., og en Sum paa 50 Mill. Kr. skulde jo ikke være uden Betydning for en Finansminister, der er i Pengetrang. Desuden foregaar der for Tiden en Grundspekulation, som snarest bør standses, ellers bliver den en økonomisk Ulykke for Samfundet som Helhed og navnlig for Byggeriet; det bliver ikke nær saa let at revidere Loven og faa noget virkeligt ud af den, hvis denne Grundspekulation faar Lov til at fortsætte.

Jeg skal tillade mig at nævne nogle Eksempler paa den Grundspekulation, der for Tiden finder Sted langs den projekterede S-Bane til Ballerup og enkelte andre Steder. Jeg har faaet nogle konkrete Eksempler. En Ejendom paa 13,5 ha blev i 1936 til Ejendomsskyld ansat til 30 000 Kr. Bygningerne er gamle, de er nu kun vurderet til et Par Tusind Kroner. Denne Ejendom er i Aar solgt uden Besætning, Inventar og Avl for 140 000 Kr., altsaa en Stigning paa 110 000 Kr. — En anden Ejendom med et Areal af 9 ha viste sig ved Omvurdering i Tidsrummet 1934—1944 at være steget fra 66 600 Kr. til 297 000 Kr. — Et tredie Eksempel er to Ejendomme, der endda ikke er særlig godt beliggende, idet de ikke har Facade mod offentlig Vej. Den ene er paa 4,3 ha, den anden paa 4,7 ha. Den første blev i 1936 ansat til Ejendomsskyld til 7 100 Kr., i 1945 til 21 500 Kr., altsaa en Stigning paa 14 400 Kr. Den anden blev ogsaa i 1936 ansat til 7 100 Kr., i 1945 til 23 000 Kr., altsaa en Stigning paa 16 000 Kr., for disse to Ejendomme i alt en Stigning paa 30 400 Kr. De averteres nu til Salg og bliver ikke solgt billigere end 1 Kr. pr. m², det vil sige, man forlanger 90 000 Kr. for de to Ejendomme. Grundspekulationen regner altsaa her med uanfægtet af Loven om Grundstigningsskyld at kunne tage en Gevinst paa 60 000 Kr. For bedre beliggende Ejendomme lige i Nærheden forlanges der 20 000 Kr. pr. ha.

Endnu et Par Eksempler skal jeg tillade mig at nævne. En Ejendom paa 32,4 ha blev i 1936 til Ejendomsskyld ansat til 74 000 Kr., og Grundværdien blev ansat til 54 100 Kr. I 1945 blev Ejendomsskylden sat til 150 000 Kr. og Grundværdien til 116 000 Kr. Bygningerne er gamle. Der er nu af en offentlig Myndighed budt 300 000 Kr. for denne Ejendom, men der forlanges 375 000 Kr. Da Bygningsværdien i 1936 kun regnedes til ca. 20 000 Kr., kan man